

Žiju zpátky ve městě, ze kterého sem utíkal pryč.
Chtěl sem vypadnout ven, nechtěl sem po něm už nic.
Kromě mládí, zážitků, kamarádů, známých, rodiny
Sem tam nevlastnil nic-nic kromě muziky,
kterou sem nikdy nechtěl dělat jenom pro svůj pocit,
pro respekt od tří kamarádů a pro matčiny oči.
Tak sem opustil Zlín, s tím, že se nechci vrátit,
byl jsem si jistý rozhodnutím, alespon prozatím.
Vydali jsme singl mixtape,
pochopil sem systém,
že to, co vnímáš a píšeš začíná místem, kde to vnímáš a píšeš,
a tam kde sem neměl chuť to psát a vnímat,
tam nemělo smysl zůstat, pohybovat se,
v horším případě, se skrývat.
Řekl sem Fatteovy pod,
DeFuckTo skončilo, takže nebylo až tak těžké přeskočit plot
a svobodně utíkat tam, kde to znám jen ze zpráv.
Políbil sem Baťovu sochu, napsal sloku,
přestal. Jsem si namlouvat že náš útěk byl jenom švindl,
stáli sme si za ním, takže track vyšel na vinyl singlu.
I když se spousta kusů pořád válí na skladě,
track tu bude navždy a ve mě, nikdy nepřestane
evokovat tu dobu kdy sem neřešil nic,
dobu kdy sem viděl hudbu.
Šli sme nahoru, nahoru, nahoru, nahoru výš.
IdeaFatte, duo z kraje kde sou lidé čistí,
kde se místo odkud říká z kama
a kde je čistší kyslík.

Nevím co po mě chtěli všichni,
když za dis na pódium letěla Plzeň se slovy chcípni
kvůli pár slovům, které sem tehdy cítil?
Já vs DeFuckTo vs Zlín
trapný spor, trapný beef
kdy za každým z nás logicky stály svý.
Město, kde nikdy nikdo neřekl zápornou pravdu
a když jó tak se logicky vydal na samostatnou plavbu.
Mě nikdy nevadila samostatnost, samota.
Mít kolem sebe spousta lidí neznamena jistota.
Za pohledem do očí se skrýva čistota
a když né tak né
tak poznáš sám ze umim být psychopat.
Prej přestehováním zpět můžem šanci prosrat
to mi neřekl nikdo do očí
ale trapná tichá pošta,
která funguje vždycky tak dlouho, jak jí sám dlouho věříš.
Nemám čas na hady,
neotáčim se, když běžím.
Nehraju na to kdo byl dřív a kdo nese prapor.
Nehraju schovávanou před městem,
nejsem magor.
V poklidu vzniká ve studiu materiál,
co nás přežije,
takže IF nebude nikdy In Memoriam.